

mig den Yttring, at Tyskerne vare gaaede udenom Havre, saa var det, jeg sagde, at de var gaaet tilbage fra Havre, thi de kunde ikke løbe ud i Kanalen. Iøvrigt gav det ærede Medlem fra Langeland sig en ganske morsom lille Blottelse. Han sagde nemlig: Det er klart, at Tyskerne ikke kom til Havre, nei, naturligvis, hvis Noget vilde omgive min Valakreds Langeland med Forter, saa kom Fjenden naturligvis heller ikke derhen. Nei, det er ganske sandt, det er det, vi stadig raabe paa, at Fjenden vil gaa til Kjøbenhavn. Han gik til Paris i 1870, og vor mulige Fjende vil ogsaa komme til Kjøbenhavn, saasnart han vil os Noget. Maaſke vil det ærede Medlem sige, at det var, fordi Paris var befæstet, men det var det kun i i 1870, det var det ikke i 1814 og 1815, og da gik Fjenden jo ogsaa til Paris. Nu skal jeg indrømme, at Paris er ikke ganske det Samme for Frankrig som Kjøbenhavn er for Danmark, der er den Forskjel, at Paris vel næppe var mere end $\frac{1}{30}$ af Frankrig i 1814—15, og saadant Noget som $\frac{1}{20}$ eller $\frac{1}{16}$ i 1870, medens Kjøbenhavn derimod nu er $\frac{1}{6}$ af Danmark, saa der ganske vist er nogen Forskjel mellem Paris i Forhold til Frankrig og Kjøbenhavn i Forhold til Danmark, men denne Forskjel er rigtignok i Favør af min Betragtning. — Det ærede Medlem fra Stege vilde ikke strides med om den artilleristiske Enceinte o. s. v. Det kan jeg forsaavidt ikke fortænke det ærede Medlem i, idet jeg havde paavist, at det, han havde sagt, var galt, og der er derfor ikke nogen rimelig Grund for ham til at tale derom. Naar han antydede, at det, jeg havde sagt om at beplante, ikke var Andet end, hvad han godt vidste, thi han vidste godt, at beplantede Glacier skulde man have for at lave Forhug, saa er det ikke rigtigt paa Hviden af, hvad jeg har talt om. Det, jeg talte om, var ikke beplantede Glacier, det har man havt i mange Hundrede Aar, men om en ganske ny Theori, som gaar ud paa, at man i Stedet for at lægge et Fort saa dominerende som muligt og gjøre det synligt fra alle Sider, tværtimod stræber at gjøre det usynligt ved Beplantninger, navnlig ved Naaleføv paa temmelig fjerne Hvider, i en temmelig stor Afstand fra Fortet. Det er Noget, som navnlig den tydske Ingenieur-General von Sauer er meget ivig og meget begejstret for. Det var det, jeg kom med nogle Anthydninger om, og ingenlunde, at man skal plante Træer paa Glacier for at lave Forhug. — Endvidere blev det sagt af det ærede Medlem fra Stege, at Kjøbenhavn skulde egentlig være en aaben By. Det er ikke nok at faae det at vide,

men det, vi ogsaa gjerne skulde erfare, det er, om der skal være en lukket By eller Fæstning et andet Sted, om Meningen er, at man vil lægge Flaadestation, Arjenale, Søbatteriet derhen. Den ærede Minister har allerede antydet, hvilke Ulemper der kan være ved at flytte Fæstningen fra Kjøbenhavn. Saa snart vi tænke paa at anlægge Befæstningen udenfor Kjøbenhavn er vi midt inde i den krasseste Militarisme. Thi hvad er saa Følgen? Vi maa da have en meget bethdelig Garnison, og for at kunne tilveiebringe denne Garnison en meget lang Tjenestetid for stadig væk at kunne yttre en saadan Fæstning mod Overrumpling. Det kan til Dels undgaaes, naar man holder sig til Kjøbenhavn, fordi man der med et meget kort Marsj kan faae en Mængde Gøll under Haanden. Man kan naturligvis undgaa denne Ulempe ved at lægge Fæstninger meget nær ved Kjøbenhavn, naar man ser bort fra Flaadestationen, kunde man jo lægge den ved Frederiksberg, men det vilde dog være underligt, om Fjenden skulde lægge sine Batterier i Kjøbenhavn for at beskyde Danmarks Hovedbefæstning. Vil man have en Flaadestation, saa kan man ikke godt lægge den nærmere end Omø—Aggersø Sund, Kalundborg, Korsør osv. og det bliver saa langt borte, at det ikke kan paaregnes med kort Marsj at føre Mandskab fra Kjøbenhavn dertil. — Nytten af at være en aaben By staar for Resten for mig som meget problematisk. Jeg kan ikke se Andet end, at den ene By bliver brandstøttet som den anden. Det Spørgsmaal, som jeg har tilsladt mig at stille til den ærede Ordfører for Flertallet i denne Sag, er ikke blevet besvaret. Jeg har ved denne Leilighed set paa en meget tydelig Maade den overordentlig dybe Kluft, som der er indenfor selve Oppositionen. Det kommer jo nu ikke længer alene til Strid paa lukkede Møder, men her paa et offentligt Møde sker det, at den ene Fører af Oppositionen tilraaber den Anden: Det skal vi slaas om. Videre kan det vanskeligt gaa i Retning af Spaltning paa dette Punkt. Jeg har faaet at høre, at den ene Fraktion, sandsynligvis den mindste — hvad jeg iøvrigt ikke veed — siger: „Hvad kan det nytte“ og overhovedet Intet vil gjøre, men hvad den anden vil gjøre, har vi ikke faaet at vide. Jeg veed, at den synger: „Vi vil værge vort Land“, og jeg veed, at den siger: Vi vil ikke værge vort Land, saaledes som Ministeren vil have det. Men hvorledes de ville værge Landet, det bliver ærede Medlemmer os stadig Svar skyldig paa, og det er det, som har en hel Del Interesse for os, naar Talen er om,